

prouocatus sc̄m ist̄. Ut natura quae deserit dñ. pessimum
semendicatur. Degenerare est enim. ab auctore. recede-
re. Et cum malum exemplum ceteris p̄bet. malum est semen.
fructus enim pessimos facit. Si uero redeat ad auctorem. bo-
na erit natura. secundum apostolum. qui in mytatis dū
agnoscit creatorem suum. uaselectionis appellatur.
Dicit autem quidues ē in misericordia. propter multā
caritate misertus est nři. Haec uere diuitiae sunt misericor-
diarum. ut non querentibus. ultro misericordiam p̄staretur.
Sicut dicit esaias. Palam factissum non querentibus me.
Hoc enim ē abundare misericordiā. ut non & postulantib;
tribuatur. Haec tamen caritas dīest erganos. ut quia fecit
nos. nolit perire nos. Diligit enim opus suum. Ideo em̄
fecit. ut amaret quod fecit. Nemo enim laborem suum o-
dio habet. **E**t cum mortui essemus. cūm uiuificauit nos
In xp̄o. Adō alienati mortui eramus. gratia autem sua
reuocauit nos. hoc ē. uiuificauit nos in xp̄o. Qui enim
ipsum nos fecit. Iterum ipsum. nos reformauit in ipso.
Id est uteius membra simus. Ipse autem caput nřm. Ipsa
enim habemus dō prestante auctorem uiteniae. Sicut di-
cit petrus apostolus. Auctoritatem uero interfecisti. cu-
ius gratia estis salvi facti. Huic dono addit. & gentes.
significans saluatos nos gratia xp̄i. **E**t simul suscitauit &
simul sedere collocauit. in caelestibus. Hoc dicit quod
supra memorau. illic futuros sc̄os & iam ex gentibus ubi
& xp̄s ē caput eorum. Ut ostenderet in saeculis super-
uenientibus superabundantes. diuitias gratiae
suae in bonitate supernos in xp̄o. Significauit quia